

Բոլոր մեր ասաններին՝ կարծում ենք, կարելի է հետեւեալ եզրակացութիւններն անել.

ա. Խորհնացին ճանաչել է Սօկրատի եկեղեցական Պատմութեան երկն երրորդ գարու հայրեն թարգմանութեան համառօտութիւնը կամ՝ որ նոյնն է, փ. Սօկրատ, եւ օգտուել է նորանից:

բ. Խորհնացին ճանաչել է Ս. Սեղբեստրոսի վարքի նոյնպէս երկն երրորդ գարու վերջում կատարուած Ընդդէմ Կոմարու հայրեն թարգմանութիւնները, եւ օգտուել է նոյնանից:

ԳՐ. ԽԱՆԱԾԱՆՅ

ՅՈՒՐԱԿ ՀԱՅՐԵՆ ԶԵՐԿՐԱՅ ՍՆՆԵՐԱՐՆԵՆ

ՎՃՐՓԱՐՆԵՆ Ի ԿՐԻՆ

(Հարստ-Սոկրատ-Փրէ)

36.

ՏՆՂԱՅՏՓՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՎԱՆ

1830 (°).

ԹՈՒՂԹ՝ 116. է՛ 227: — ՄԾԺՈՒԹԻՒՆ՝ 34 սմ. երկ. 22.5 սմ. լայն. 1.7 սմ. հաս.: — ՆԻԻԹ՝ կապոյտ թանձր թուղթ: — ՎԱՋՄ՝ չունի: — ԳՐԻԹԻՒՆ՝ երկ. սիւն. իւրաքանչիւր 29X9.5 սմ. միջին լուսանցք չունի: — ՏՈՂ՝ 32: — ԳԻՐ՝ նոսր: — ՋԱՐԻ՝ եւն չունի: — ՎԱՆԳԱՄԱՆ՝ մաքուր եւ նոր, տառաստեալ չունի: — ԴԱՏԱՐԳ թուղթ՝ ընդ մակեր 13 է՛: — ԳՐԻԶ՝ նուրբող լազարոս պատուելի վարանան Կարնեցի: ԺԱՄԱՆԱԿ 1830 (°): Յիշատակարան եւն չունի:

Օրինակ մը:

Տաղաշարութիւն Նորեկայ աղթից ուրբ Գրայն Գրիգորի.

Հրեշտակարան մեծի վարդապետին
Ի խորաց արտից խոջ ընդ աստուծոյ

Բան Ա:

2այն արկանեմ հաւաշանայ
Թախանանայ հնեծանայ
Վերեծանայ լեզ Ի բարձուն
Ո՛վ զու. գիտօջ օրաի գաղանայ
Եդեալ Ի հուր թախանանայ
Իմում անձին տալարանայ — եւ այլն:

37.

ԼՈՒԻՍՊՈՒՆՔ ԲՆԱԻՅ ՊՐՈԿԳԻ

ՈՒՔ — 1651.

ԹՈՒՂԹ՝ 218. է՛ 431: — ՄԾԺՈՒԹԻՒՆ՝ 16 սմ. երկ. 11 սմ. լայն. 2.5 սմ. հաս.: — ՆԻԻԹ՝ թուղթ: — ՎԱՋՄ՝ մազաղաթապատ փայտեայ: — ԳՐԻԹԻՒՆ՝ մաքուր: — ԳԻՐ՝ նոսր: — ՎՃՐԱՅՈՒՐ ԵՆ ԿԱՐԱՐՆԱԿԱՐԱՅՈՒՐ: — ՏՈՂ՝ 19: — ՋԱՐԻ, ՊԱՏԱՐԳ չունի: — ԴԱՏԱՐԳ թուղթ 5 է՛: — ԳՐԻԶ՝ Սիմէոն Գառնուկ եպիսկոպոս:

Նախաբանէն մաս մը. “Ի թարգմանեացն մերոց առաջնոց Ի մօխսէ ասեմ եւ Ի դաւթէ եւ յընկերացն նոցին որք աթենական ուսմանքն էին կրթեալք ոչ ունիւր զպրկոյ թարգմանեալ կամ մեկնեալ գուցէ թէ թարգմանեալ իցին, այլ յանհաղորդեմնէն աղբի եւ յանուսմանութեմնէն սպառեալ է... Երբ ոգտութիւնն յայնցեալ հարկեցոյ առնել տեսողաց տեսանել զտեսութիւն սորա օգնականութեան հոգւոյն այս եւ օժանդակութեան աղթից ձերոց, բայց յառաջագոյն ունի բնաբանն ընդ իւր լուծմունս ի յամուխստէ եպիսկոպոսէ ուսմանէ. եւ յայլմէ թարգմանեալ ըստ բնաբանին. այլ գժուարաւ մուծանէ զմեզ Ի բնաբանն անդր: Նաեւ Ի թարգմանութեմնէն ունի խանգարում ի մանցուածոց. զի Ի վրաց լեզուէ է թարգմանեալ Ի հայ բարբառ. Ի սիմէոնէ քահանայէ յաշխատաբիւր յուսմանէ: Եւ յայնցեղոց վկայ ունիմ զգիրքս զայս: Երբ ոչ է անհարգ գտանել ձեզ հանդերձ իւրով հին մեկնութեմանքն զի Ի յետիւծ ժամանակն է թարգմանեալութիւն սորա, եւ ըստ նիւթականին շինուածոյ նոր: Նաեւ յորովք բազմացոյցին օրինակելով վասն անծանօթ անուանէ, յորով ստիպեալ եղել է օտ ըստ կարի մերում բացայայտակ խնդրոցացն զգրութեմն:”

Ունի միայն մէկ յիշատակարան՝ ամէնէն վերջը. “Եղև լուծմունքս բանից պրկիցի պղատունաւ կան իմաստաբիւրի, Ի հազար երրորդի եւ Ի հարիւր երրորդի թաւականութեան հայոց, Ի նուազաւ Սիմէոնէ գառնուկ եպիսկոպոսէ որ աղայեմ զհանդիւզողդ ներել ինձ Ի ձեռնամխութիւնս բանիցս այսցանելի, զի գուցէ զք հանդիւզող, որում աստուած եւս պարգեւիցի տեսութիւնն շնորհիցէ, բայց առայն շնորհ ունիցի շնորհաց պարգեւեղն աստուծոյ, որում անբաւ փառք ըստ անբաւութեան իւրում: Ամէն:”

38.

ՈՍԿԵՓՈՐԻԿ

ՈՒԾԻ — 1608:

ԹՈՒՂԹ՝ 207. է՛ չէ նշանակուած: — ՄԾԺՈՒԹԻՒՆ՝ 14 սմ. երկ. 10.5 սմ. լայն. 4 սմ. հաս.: — ՆԻԻԹ՝ թուղթ: — ՎԱՋՄ՝ կաշեպատ փայտ: — ԳՐԻԹԻՒՆ՝ շատ որոշ, բայց ոչ զոնոցիկ: — ԳԻՐ՝ հաստ նոսրագիր: — ՏՈՂ՝ 16: — ՎՃՐԱՅՈՒՐ ԵՆ ԿԱՐԱՐՆԱԿԱՐԱՅՈՒՐ: — ՎԱՆԱՋԱՐԻ ԼՈՒՍԱՆԱՅԱՋԱՐԻ 15՝ սեղոն: — ԴԱՏԱՐԳ թուղթ մէկ է՛: — ԳՐԻԶ՝ Սարգիս: — ՍՆԻԶՐԻՆ՝ եւ ՎՃՐԱՅՈՒՆ ԿԱՆ ԵՐԿՐԱՆՈՒՐ թուղթ մազաղաթ, հին ըստըզըր մաշոցի մազոցը: — ՏՈՂ՝ Ռաստոս:

Կը պարունակէ.

1. Ըարական խաչի “Այսաւր օրախոսացան երկիրն եւ երկիր մեծաւ. այսօր բարեխառնեալ պայնաւացաւ եւն:” Որու վերջէ՝ “բարեխառնութեամբ ամենայնալիք եւ աստուածքնկալ սուրբ նշանին քն. քրիստոս աստուած մեր սղորմաւ ասացողի Գրեցոս:”

2. Գիր ուրբաթի զոր կարգան Ի վերայ հիւանդաց, որու վերջէ՝ “յորա վերա զայս քիրս կարգան Ի վերա ներկայ հիւանդաց յուսով հայցողացն

Հաւատով բժշկին եւ ազատին ամենայն ցառոց եւ ի ներգործեանց եւ ի պէս պէս չեմանդութեաց, ամէն. բրիտանոս աստուած թո առաւ ողորմութեամբք ողորմեաց ծառային եւ սարգիսին եւ ամենայն յարեան ըստ:

3. Տեսիլ սուրբ աստուածածնին զոր ետես սուրբ կոյսն վասն գծիդոցն. որու վերջը՝ «բարեխաւս որդուհւոյ աստուածածնին անապատ ծնաւոր թո բրիտանոս աստուած, ողորմաւ ստացողի բարոցս»:

4. Հաղթանիք սրբոյն զբիգորի լուսաւորչին եւ պատասխանի Հրեշտակին վասն որդոց մարգկան. որու վերջը՝ «բարեխաւսութեան սրբոյն զբիգորի լուսաւորչին մերոյ բրիտանոս աստուած տէր. ողորմաւ ստացողի. եւ ինձ մեղապարտ գրչիս եւ կրօնցաւոց եւ լսողաց եւ որ ամէնէն ասէն ամէն»:

5. Թուիստ տեսաւ մերոյ յիսուսի բրիտանոսի. որ յաւաքեցաւ յերկրէն ի տաճարն սուրբ. վերջը՝ «Չտառացող բարոցս պահէս տէր ի կամն թո. եւ քեզ փառք բերանոյ իմոյ ամէն»:

6. Երանելոյն երբեմն ստացեալ է վասն պահեցող սուրբ կիրակէին: Որու վերջը՝ «տէր յիսուս աստուած բարի. բղտաւոցս (երկու տող բաց) եւ զամենայն զարմն նորին պահէս ի փորձանաց շարին եւ ի մեղաց փրկեան զնորին. եւ ի յաւաք բառաստանին արժան արայ տեղեան քոյին. լինելու ըզգիւր մեղաց պարտին. եւ զստեղոյ յաւաքողմին վասն քոյին սուրբ ծնաւորին. ամենաբնական սրբոյ կուսին. եւ զեղկելի զձող սարին. զտարբիս զձողս. զայս. կետարացին մի մուսանար յայնժմ տանին. եւ որ առէ Հայր մեր յերկրինք եւ մանաւորեայ սրբոց քոյին»:

7. Վկայաբանութիւն կամաւոր աղբառին Ալեքսանտրի մարդոյն աստուածոյ. վերջը՝ «Բրիտանոս աստուած սուրբ Նահատի բարեխաւսութեամբն ողորմաւ ստացողի բարոց (մէկ տող բաց) եւ իւր ծնաւորացն եւ ամենայն զարմոյն եւ զաւակացն կենդանեաց եւ Հանգուցեցեցն եւ ինձ մեղաք մեռեալ սարգիս գրչին եւ կարգապոլաց եւ լսողաց եւ զեր զամէնէն ասէ ամէն Հայր մեր»:

8. Աղաւթը առաւ երկրեմի ասացեալ է. Տէր աստուած զարութեանց աղաչեմ զքեզ.... էն. որու վերջը՝ «նոյն ողորմութեամբ թո բրիտանոս աստուած մեր զթաւ ի մեղացեալ ծառայաց թո եւ տղարմաւ ստացի բարոց (երկու տող բաց) եւ իւր նաղանացն կենդանեացն եւ Հանգուցեցեցն եւ զտարգիս զձողս եւ որ ոչ կարայի Հատա լինել եւ յայնժմ ամի մեղաք ի Հող մահու անկայ եւ միայ յիշման առ տար կարաւասացայ. եւ որը յիշեալք լեցիք ու զուր յիշեալ լեցիք ի բրիտանոս յոյսոյն մերոյ որ եւ աւրհնեալ յաւիտեանս ամէն. Հայր մեր որ յեր»:

9. Վասն աղաւթի եւ արտասուաց խոստովանութեան. որու վերջը՝ «Տէր յիսուս փրկիչ եւ բարեբար ողորմի ստացողի բարոց (երկու տող բաց) եւ բնառեանց նորին եւ ամենայն արեան մերձակայցին եւ ինձ անարժան սարգիս գրչիւնս մեղաքս ի Հողայ որ եմ անկեալ եւ կարգապոլաց եւ լսողաց եւ որ զամէն ասէ ամէն Հայր»:

10. «Աղաւթը սրբոյն պաւղոսի ասացեալ է ամենայն զեղի»:

11. «Ուղիղ գաւառութիւն Հաւատոյ զոր մեղապարտ զարգան քրիստ աստուածային բարոյ. «Ապոյ եւ զՏէր կարապետ քահանայ. անմոռաց յիշեալք եւ մի ոք Հանգե զանուն սորայ եւ բարոց որ եւ գրէ իսկ որ գրէ. աստուած անընչելի գրէ զանուն նորա ի քրիս կենաց ամէն»:

12. «Վասն չառնպասեղոյ եւ չգառեղոյ զեղբայրոյ եւ զքահանայ եւ զգարգապետ»:

Որու վերջը՝ «Բրիտանոս աստուած ողորմի ստացողի բարոց բարեխաւսութեամբն եւ ամենազար սուրբ խաչին փրկեալ զմեզ ի բանբասանաց մեղաց եւ յամենայն աղտեղութեանց, Գնաւաւանդ ստացողի բարոց եւ զեղկելի գրիչ եւ երկնից արդարութեանք արժանի արայ եւ քեզ փառք եւ ամենայն բերանոյ եւ ի մեղաւորս ամէն»:

13. «Սուրբ Հաղթն ուղիղաբան Հաստատեալ ի պատառուս նաւակատեղն անՀաւից. Ողոյ աղաւթիքն ողորմի. բրիտանոս աստուած ստացողի բարոց. եւ ամենայն յարեան մերձարարց. կրք»:

Եւ լսողացն»:

14. Մեղայ (կրճական եւ աշխարհական). որու վերջը՝ «խոստովանեցն եւ պատասխան յոյժ գովելի եւ աննման արտասուաթոր Հաւաքական եւ ասելի եւ է յանդիման»:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՆՈՒՄ, «Փառք Համազոց եւ միտաւորական անգրաւանի սուրբ երրորդութեան եւ մի աստուածութեան Հաւր եւ որդոյ եւ Հազգից սրբոյ այժմ եւ միշտ»:

Աստուածաւ յոյժ եղեւ կատարեցաւ սուրբ զերգ որ տաի սակ փրկիչ. Եւ քաղաքս բուպասս ի դաւան Հեղ Հազմաւ սուրբ Հրեշտակապետին: Ընդառնելուս եւ ներգրեւեալ սրբոյ առաւ անուն սարգիս սակաւ գրչի եւ ծնաւագին տէր կարապետին, որ յաւ աստուած փրկեալն. ամէն: Դարձեալ աստուած ողորմի յովոր վարգապետին Հոգոյն եւ տէր գաւթիքին Հոգոյն որ այս տարինակ ուղին որ գրեցի այս սակաւ նորա. Դարձեալ աստուած ողորմի կերտարցի ամբ աղկելի Հոգոյն. եւ իւր Հաւատար նշնելոցն Հոգոյն. որ խիտ պաշտ ձմռեր որ նոստայ առնեն ի կրակին գէժն գրեցն: Գրեցաւ ի թվին ՌԾԻ. յամենան փառաբար ժԻԻ էլի. պահչն աւաքի շարաթին: Արդ աղաչեմ զամենեւեան որ Հանդիւղեմ ամբ կարգապոլ կամ տարինակեմ անմեղաք լեռաք սակաւ գրիս տղարմայն եւ խոջարանաց զի մեր պակասութիւնն շատ է եւ ձեր խնամութիւն յիշեցիք ի մարգաթիւլ յաղաւթն ձեր. ամէն. Հայր մեր որ յերկրեմ եւ սուրբ եղիցի»:

2. Օտար գրէ կան. «Ի թվին ՌԾԻԾԻ ինտե ի յամենան մարտի իԻ ինտե յիշատակէ վաճէ կապելի սուրբ աստուածային տէր զաղաթի արդ յարութիւնի վաճեմ իրկինքն քոյիք եւ եղիսարեթի քոյիք սարայի եւ եղապոյի նալեթիքն եւ եղապոյի ամապեթի աների մահ: Եւ տէրի ոտընմանտի ոտընդին արայի պատարագ մատուսանեմ ամէն»:

«ԹՎ. ՌԾՂԱ ին գեկտեմբերի ԻԴ օրն շափաթ ծննաւ տէր զերբորի օրդի տերաւոյն մի. քայելի օրդն զաղաթն որ յԱՂ զեկտեմբերի ԻԸ օրն զ.ապտի տէր ամէնտիքն ձեռնեց կրճեղեմ եւ քաղաքայն պաճ ընդայ պայպլն պեռայնք մճաւ ակեր լըմանաւ ասնե կայդեմ»:

